

“मीठे बच्चे- पहिला आफू माथि दया गर, फेरि तिमी कर्तव्य हो आफ्नो परिवारलाई स्वर्गमा जाने सही बाटो बताउनु, त्यसैले उनीहरूलाई पनि लायक बनाउने पूरा पुरुषार्थ गर।”

प्रश्न:- तिमी कुन रेसको आधारबाट शिवालयको मालिक बन्छौ?

उत्तर:- माता-पिताको अनुसरण। केवल एक जन्म पवित्रताको प्रतिज्ञा गर। नर्कबाट दिल हटाइ देऊ। शिवबाबा तिमी लागि शिवालय स्थापना गरिरहनु भएको छ। जहाँ तिमीले चैतन्यमा राज्य गर्नेछौ। घर-धन्धा गर्दै बाबा र स्वर्गलाई याद गर्नाले राजाईको तिलक मिल्छ अर्थात् शिवालयको मालिक बन्छौ।

गीत:- तुम्हीं हो माता पिता...

ओम् शान्ति। केही न केही भन्नु पर्ने हुन्छ। ओम् शान्ति या शिवाए नमः। परमात्माए नमः भन्दछन् नि। ओम् शान्ति हामीले भन्छौं। यो हो आफ्नो र बाबाको परिचय दिनु। त्यो महिमा भक्तहरूले गर्छन्- त्वमेव मातश्च पिता... तिमी त बच्चा हौ। जसको महिमा भक्तहरूले भक्ति मार्गमा गर्छन्, आज उही बाबा तिमी सामुने बस्नु भएको छ। अवश्य सम्मुख हुनुहुन्थ्यो, अहिले फेरि सामुने बस्नु भएको छ। यी कुरा अहिले तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। भक्तहरूले जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- एकै बाबा हुनुहुन्छ, जसको महिमा भइरहेको छ। उहाँ बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कति सुख दिइरहनु भएको छ! जसबाट तिमी फेरि २१ जन्मको लागि कहिल्यै दुःखी हुँदैनौ। यस्ता बाबाको सामुने तिमी बसेका छौ। तिमीलाई थाहा छ- उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, जो हामीलाई स्वर्गको सुख दिनको लागि सेवा गरिरहनु भएको छ। पिताले सदैव बच्चाहरूलाई रचेर उनीहरूको सेवा गरेर लायक बनाउँछन्। पिता बच्चाहरूको गुलाम जस्तै बन्छन्। लौकिक पिताले बच्चाहरूको पालना गर्नमा कति मेहनत गर्छन्। रात-दिन यो चिन्तन रहन्छ- बच्चाहरूको सेवा गरेर बच्चाहरूलाई लायक बनाऊँ। त्यो हो हदको रचनाको गुलाम। यहाँ हुनुहुन्छ फेरि बेहदका पिता। यो पनि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, पूरा अनुसरण गरेर पूरा वर्सा लिएर स्वर्गको मालिक बन। बच्चाहरूलाई सदैव दया गर्नु पर्ने हुन्छ। जो समझदार पिता छ, उसले भन्छ- बच्चाहरूलाई पनि किन साथ-साथ यो सच्चा कमाई नगराउने। लौकिक बच्चाहरूको स्थूल पालना त आधाकल्प देखि गर्छन्। बच्चाहरूको पालना गरेर ठूलो बनाउँछन्, लायक बनाउँछन्। बच्चाहरूको लागि सुम्पियो, शरीर छोड्यो, गएर अर्को जन्म लिन्छन्। ती भए हदको पिता, यहाँ हुनुहुन्छ फेरि बेहदको पिता। उनी हदका ब्रह्मा हुन्। रचना रचेर फेरि उनीहरूको गुलाम बन्छन्। धेरै मेहनत गर्नु पर्छ। कहीं बच्चा कुसंगमा खराब नहोउन्। नाम बदनाम नगरून्। तर त्यो भयो अल्पकालको सुख। उनीहरूलाई यो थाहा छैन- बच्चा सपुत निस्कन्छ या कपुत? कोही यस्ता कपुत निस्कन्छन्, जसले एकदम कमाइ नै बर्बाद गरिदिन्छन्। बाबाको सम्पत्तिलाई एकदम उडाएर चट गरिदिन्छन्, त्यसैले धेरै सम्हाल गर्नु पर्छ। बेहदको बाबालाई कति ख्याल रहन्छ! भन्नुहुन्छ- तिमीले पनि वर्सा लेऊ र आफ्नो रचनालाई पनि वर्सा देऊ। तर फेरि पनि कपुत बच्चा छ भने बाबाले भनेको मान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ पढाइ पढ, तर पढ्दैनन्। पवित्र बन्दैनन्। कुनै मुश्किलले करोडौंमा कोही, कोहीमा पनि कोही आज्ञाकारी निस्कन्छन्। यहाँ त श्रीमत मिल्छ।

तिमी माता-पिता... यो एकको नै महिमा हो। तर मनुष्यले नजान्नुको कारणले कृष्णको अगाडि, लक्ष्मी-नारायणको अगाडि भन्दछन्- तिमी माता-पिता... यो पनि अन्धश्रद्धा हो। लक्ष्मी-नारायणले प्रारब्ध भोग्छन्। उनीहरूको आफ्ना बच्चा छन्। हामीले उनीहरूलाई कसरी भन्ने तिमी माता-पिता... वास्तवमा यो महिमा एकको नै हो। गीतमा सुन्यौ- उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा। सबैको सद्गति दाता... सबैलाई शान्तिधाम, सुखधाममा लैजानेवाला। यस्तो बाबाको श्रीमतमा अवश्य चलनु पर्छ। सम्झन्छन् पनि- माता-पिताबाट नै २१ जन्मको लागि अथाह सुख मिल्छ। तर यस्तो श्रीमतमा कुनै मुश्किलले नै चल्छन्। धेरै उच्च वर्सा मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाको लागि हत्केलामा स्वर्ग ल्याएको छु। जब श्रीमतमा चल्छौ, तब लायक बन्छौ। कदम-कदममा मत लिनु छ। मतमा चलेनौ भने उच्च पद पाउन सक्दैनौ। स्वर्गमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यो कसैलाई थाहै छैन। पहिला हामीले पनि भन्थ्यौं- फलाना स्वर्गवासी भए अथवा सन्यासी कुनै मरे भने भन्दछन् ज्योति ज्योतिमा मिल्यो। तर जाने कोही होइन। जीवनमुक्ति वा मुक्ति दाता एउटै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ नआए सम्म कोही पनि जान सक्दैन। त्यो हो निराकारी दुनियाँ। निराकारी बाबा र निराकारी आत्माहरू वहाँ रहन्छन्, जसलाई परमधाम पनि भनिन्छ। साइन्स घमण्डीले सम्झन्छन्- यहाँ नै जन्मिन्छ र मरिन्छ। मच्छर सदृश्य। सृष्टिको चक्रको बारेमा कसैलाई पनि थाहै छैन। सर्वव्यापीको ज्ञानबाट कसैले केही पनि बुझ्न सक्दैन। अहिले तिमीलाई बाबा मिलेको छ। भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब वापस चल। म कल्प पहिला जस्तै सबैलाई लिन आएको छु। तिमी आत्मामा धेरै मैला परेको छ। सबैको आत्मा र शरीर तमोप्रधान भएको छ। त्यसलाई फेरि सतोप्रधान बनाउनु छ। तिमी बच्चाहरूको आत्मा सतोप्रधान थियो तब सतोप्रधान थियो। पवित्र आत्माको पवित्र सुन जस्तो शरीर थियो। त्यसलाई सच्चा जेवर भनिन्थ्यो। अहिले त के भएको छ! एक प्रतिशत पनि सच्चा सुन रहेको छैन। खाद परेको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- केवल म बाबालाई याद गर्नु भन्ने सच्चा सुन बन्दै जान्छौ। आत्मा उड्न लाग्छ। अहिले पँखेटा टुटेको छ। जस्तो पुरुषार्थ गर्छौ त्यस्तै पद पाउँछौ। कति उच्च पढाइ छ। भगवानुवाच- मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु, जसबाट तिमी राजाहरूको राजा बन्छौ। विकारी पुजारी राजाहरूको पनि पूज्य बन्छौ। गाइन्छ पनि- आफैं पूज्य, आफैं पुजारी। तिमीलाई थाहा छ- हामी नै पूज्य देवी-देवता थियौं फेरि हामी नै पूज्य चन्द्रवंशी बन्यौं। हामी नै पूज्य र पुजारी बन्छौं। बाबा आएर पुजारीबाट पूज्य बनाइरहनु भएको छ। अब ज्ञान जिन्दाबाद भइरहेको छ। ब्रह्मा सो ब्रह्माकुमार कुमारीहरूको रात अब पूरा हुन्छ। रात कहिले देखि सुरु हुन्छ- यो शास्त्रवादीले जान्दैनन्। ब्रह्माको दिन सत्ययुग त्रेता... द्वापरको आदि देखि रात सुरु हुन्छ। यी सबै कुरा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। अब ८४ जन्म पूरा गरेर हामीले फेरि राज्य-भाग्य भोग्छौं। सत्ययुगमा यो ज्ञान रहँदैन। वहाँ हुन्छ प्रारब्ध। वहाँ पनि तिमीले आफ्नो पिताबाट वर्सा लिन्छौ। तर त्यो यस समयको प्रारब्ध हो, जुन २१ जन्म चल्छ। यहाँ नै सारा खेल हुन्छ। सत्ययुगमा जुन देवी-देवताहरूको राज्य थियो त्यो अहिले आसुरी बनेको छ। प्रजाको प्रजा माथि राज्य छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, हियर नो ईविल, सी नो ईविल... बाँदरको एक चित्र देखाउँछन्। यस समय मनुष्य बाँदर जस्तै बनेका छन् त्यसैले बाँदरको अनुहार देखाउँछन्। कुरा यस समयको हो। यसलाई भनिन्छ- रौरव नर्क। बिच्छी टिण्डनले जस्तै एक अर्कालाई दुःख दिइराख्छन्।

छोराले पितालाई पनि मारिदिन्छन्। मायाले सबैलाई खराब बनाइ दिएको छ। भारत स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ। ८४ जन्म पनि यहाँको नै हो।

बाबा भन्नुहुन्छ— मैले कति शिक्षा दिन्छु। भन्नुहुन्छ— म आज्ञाकारी पिता हुँ। पिता सेवक, टिचर सेवक, गुरु सेवक। अब म आएको छु। पण्डाहरू पनि यात्रीको सेवक हुन्छन्— बाटो देखाउनेवाला। अहिले म तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गमा लैजानको लागि गाइड बनेको छु। मुक्त गर्छु। इतिहास अवश्य दोहोरिन्छ। ग्रन्थमा पनि भनिएको छ— हैँ भी सत, होसी भी सत... एकोअंकार... यो परमात्माको महिमा हो। एकातर्फ भन्दछन् अजोनी, अर्को तर्फ भन्दछन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। जहाँ देखे पनि तिमी नै तिमी। यहाँ हामी आएका हौँ मोज गर्न। यस्तो धेरैले भन्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यी सबै कुरा तिमीलाई डुबाउनेवाला हुन्। सर्वव्यापीको ज्ञानले डुबाइदिन्छ। बाबाले कति सम्झाउनुहुन्छ। कसैले त तुरुन्तै निश्चय गर्छन् बाबाबाट वर्सा लिनु छ। उहाँ जस्तो स्वीट फादर मिल्न सक्दैन। स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ। जब बाबा मिल्नुहुन्छ तब नै हामी स्वर्गको मालिक बन्छौँ। यस्ता बाबालाई तुरुन्तै आफ्नो बनाउनु पर्छ। मलाई त बच्चा चाहिन्छ जो कल्प पहिला बनेका थिए। उनीहरू नै आएर सपुत वा कपुत बन्छन् कल्प पहिला अनुसार। स्त्रीको, बच्चाहरूको जवाफदारी रचयिता बाबा माथि छ। उहाँको कर्तव्य हो बच्चाहरूलाई पनि स्वर्गको मालिक बनाउनु। पहिला त आफू माथि दया गर। यस्तो होइन— बाबाले दया गर्नु भयो भने सबै लक्ष्मी नारायण बन्छन्। यो ठूलो परीक्षा हो। ८ लाई नै छात्रवृत्ति मिल्छ। फेरि १०८ छन्, चिट्टा हुन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सम्बन्ध जे जति छन् भूल। आफूलाई अशरीरी सम्झ र आत्मा निश्चय गर। यस्तो होइन तिमी नै परमात्मा हौ। उनीहरूले फेरि आत्मा सो परमात्मा भनिदिन्छन्। सम्झन्छन् आत्मा गएर परमात्मामा लीन हुन्छ। जब सम्म लीन हुँदैन, तब सम्म उसलाई परमात्मा भन्न सकिँदैन। तर परमात्मामा लीन हुँदैन। यो ड्रामा अनादि बनेको हो। ५-६ सय करोड कलाकार छन्। ती सबैलाई आफ्नो पार्ट मिलेको छ, जो खेल्नु छ। हरेक आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। बाबा बाहेक अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान दिएर त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ। चित्रहरूमा देवताहरूको तेस्रो नेत्र देखाउँछन्। वास्तवमा तेस्रो नेत्र न देवताहरूको हो, न शूद्रहरूको। तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै ज्ञानको तेस्रो नेत्र छ, जसबाट तिमीले सबैको कर्तव्यलाई जान्दछौ। सच खण्ड र झूट खण्डको हालतलाई पनि तिमीलाई थाहा छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छन्। यो हो पाठशाला। यसमा अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। आफ्नो धन्धा आदि सबै गर्दै गर। केवल आफ्नो बाबालाई र स्वर्गलाई याद गर्नु भन्ने तिमीलाई राजाईको तिलक मिल्छ। आत्माले नै याद गर्छ। संस्कार आत्मामा छ। आत्मा सँग नै कुरा गर्छु। म तिमी बाबा हुँ। कल्प पहिला पनि तिमीले वर्सा लिएका थियौ। सूर्यवंशी राज्य गरेका थियौ। फेरि चन्द्रवंशीमा गयौ। कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। फेरि वैश्य, शूद्र बन्यौ। अहिले स्मृति आएको छ— नाटक पूरा भयो। म एकलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। श्रीमत्तमा चलेनौ, देह अभिमानमा आयौ भने चोट लाग्छ। फेरि बृहस्पतिको ग्रह बदलिएर राहूको ग्रहण बस्छ। छोडपत्र दियौ भने रौरव नर्कवासी बन्छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— उच्च पद पाउनु छ भने दौडी लगाऊ। अहिले उच्च पद पायौ भने कल्प-कल्प पाउँदै रहने छौ। केवल एक जन्मको लागि पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नु भन्ने २१ जन्म स्वर्गको मालिक बन्छौ। अब नर्कबाट दिल हटाइ देऊ। शिवबाबा तिम्रो लागि शिवालय स्थापना गरिरहनु भएको छ, जहाँ तिम्रो चैतन्य देवताहरूले राज्य गर्छौ। के शिवालयको मालिक बन्न चाहन्छौ? माता-पिताको अनुसरण गर। जे जति छ सबै तिम्रो बच्चाहरूको लागि हो। राजा पनि तिम्रो बन्छौ। तिम्रो नै थियो। अहिले रंक बनेका छौ। अरू धर्मवालाको कुरा होइन। देवी-देवता धर्मका नै अरू धर्ममा बदलिएका छन् त्यसैले हिन्दूहरूको संख्या कम भएको छ। नत्र भारतवर्षको संख्या सबै भन्दा बढी हुनु पर्छ। तिम्रोलाई भगवानले पढाइरहनु भएको छ। कति ध्यान दिनु पर्छ। यो धेरै अनौठो पढाइ हो। बूढा, बच्चा, जवान सबैले पढ्छन्। बिरामीले पनि पढ्न सक्छन्। यदि बाबा र वर्सालाई याद गरेनौ भने मायाले थप्पड लगाउँछ। रगतले लेखिदिनु पर्छ— मैले रात-दिन बाबालाई याद गर्नेछु। शिवबाबाको हात बलियो सँग समात्छु। बाबाले जे भन्नुहुन्छ त्यो गर्नेछु। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूको पनि सम्हाल गर। जो बच्छ, त्यसबाट दुई मुट्टी शिवबाबाको सेवामा लगाइदेऊ फेरि त्यसको बदलामा तिम्रोलाई यति मिल्छ जति धनवानले लाख दिँदा मिल्छ। प्रत्यक्षफल मिल्छ। अच्छा!

माता-पिता बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद, प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह तथा देहका सर्व सम्बन्ध भूलेर अशरीरी आत्मा बन्ने अभ्यास गर्नु छ। बाबा सँग श्रीमत लिएर कदम-कदम त्यसमा चल्नु छ।
- २) पढाइमा पूरा-पूरा ध्यान दिनु पर्छ। दृढ संकल्प गर— रात-दिन एक बाबाको नै यादमा रहन्छु र बाबाले जे भन्नुहुन्छ त्यो अवश्य गर्छु। हियर नो ईविल, सी नो ईविल...।

वरदानः— कुनै पनि ड्युटी गर्दा स्वयंलाई सेवाधारी सम्झेर सेवा गर्ने डबल फलको अधिकारी भव

कुनै पनि कार्य गर्दा, अफिसमा जाँदा या व्यापार गर्दा सदा स्मृति रहोस्— सेवाको लागि यो ड्युटी गरिरहेको छु। सेवाको निमित्त यो गरिरहेको छु— सेवा तिम्रो पास स्वतः आउने छ र जति सेवा गर्छौ त्यति खुशी बढ्दै जान्छ। भविष्य त जम्मा हुन्छ नै तर प्रत्यक्षफल खुशी मिल्छ। त्यसैले डबल फलको अधिकारी बन्छौ। याद र सेवामा बुद्धि बिजी भयो भने सदा नै फल खाइ रहन्छौ।

स्लोगनः— जो सदा खुशहाल रहन्छ ऊ स्वयंलाई तथा सर्वलाई प्रिय लाग्छ।